

[Erik Eriksen.]

sende på overdragelsen af aktiver af den art, jeg her har peget på. For industriens og landbrugets vedkommende må det ventes, at denne beskatning i bedste fald vil forsinke hensigtsmæssige, ønskelige, i mange tilfælde nødvendige udskiftninger af maskiner og den slags, fordi der i mange tilfælde, navnlig hvor der er afskrevet kraftigt, vil fremkomme betydelige skattepligtige indkomster ved salg. Jeg tror, at enhver der har mindste føling med praktisk erhvervsliv, ved, at dette er meget stærkt og vel navnlig er stærkt nu, da genopbygningen efter krigen de fleste steder i Europa er skredet så langt frem, at konkurrencen begynder at melde sig. Denne skærpelse forekommer mig urimelig.

Det andet punkt, jeg vil nævne, er bestemmelsen om, at værdien af varer, som den skattepligtige har udtaget til eget forbrug, skal ansættes efter detailprisen. Det er også en betydningsfuld skærpelse af de hidtil gældende regler. Urimeligheden i denne bestemmelse synes jeg også viser sig deri, at en virksomheds arbejdere og funktionærer, som køber varer til eget forbrug i virksomheden til lavere priser end detailprisen, ikke omfattes af denne bestemmelse. For fabrikanter og grossererere — for nu at gå videre med betragtningen — betyder bestemmelsen, at der ved værdiansættelsen af de udtagne varer ikke blot skal tages hensyn til den avance, som virksomheden selv ville opnå ved salg, men at prisen yderligere skal forøges med den avance, som detaillisten og eventuelle mellemhandlere lægger på, inden varen når frem til forbrugerne. For landbrugets vedkommende må det vel antages, at denne nye bestemmelse vil blive benyttet af ligningsmyndighederne til at gennemføre forhøjelser af det skønsmæssigt ansatte privatforbrug, som lægges til grund, når der er tale om den indirekte opgørelse af den skattepligtige indtægt. Det kan i mange tilfælde for smålandbrugere og også for andre naturligvis, hvis der f. eks. er en stor børneflokk, komme til at betyde overordentlig meget.

Martsforslaget indeholdt en tilskyndelse til arbejdsgiverne til at yde tilskud til pensionsfunds og hjælpefunds derigennem, at sådanne tilskud for halvdelen ved-

kommende skulle være fradragsberettigede, medens resten skulle afskrives over 5 år. Såvidt jeg kan se, er denne tilskyndelse i det væsentlige blevet fjernet i regeringens forslag, hvorefter sådanne tilskud i det store og hele kun skal kunne afskrives over 5 år. I øjeblikket gælder der en afskrivningstid på 6—10 år for tilskud af denne art.

Endvidere indfører finansministerens forslag en stramning i retten til at fradrage rationaliseringsudgifter. I martsforslaget opretholdt vi den gældende praksis, hvorefter sådanne udgifter normalt tillades fradraget fuldtud i indkomsten, medens kun ekstraordinært store udgifter henvises til afskrivning over en årrække. Det fremgår af motiverne til finansministerens forslag, at han finder det rimeligt at fastsætte en maksimumsgrænse for afskrivningen af sådanne rationaliseringsudgifter. Det er klart, at en sådan begrænsning nødvendigvis vil gøre virksomhederne mere tilbageholdende end hidtil, når det drejer sig om at iværksætte noget nyt, at rationalisere, og såvidt jeg har forstået, er rationaliseringsspørgsmålet netop i øjeblikket meget brændende indenfor dansk industri, som det vel er det på alle områder.

For at drage yderligere en parallel mellem dette forslag og vort forslag skal jeg nævne, at martsforslaget indeholdt en vigtig nydannelse, hvorefter personer, der tog del i opsparingsordninger, kunne opnå betydningsfulde lempelser i beskatningen. Dette forslag er blevet genfremsat af regeringen, men rigtignok i stærkt beskåret skikkelse, idet lempelser efter regeringsforslaget kun kan opnås, forsåvidt angår opsparingsordninger, der tager sigte på alderdoms- eller familieforsørgelse, hvorimod der i modsætning til martsforslaget ikke kan opnås lempelser for deltagerne i andre opsparinger.

Den højtærede finansminister er i det hele taget ikke en mand, der giver op på halvvejen, og det kan han selvfølgelig tage som en kompliment fra mig; i dette tilfælde er det dog ikke tænkt som en sådan. Jeg har villet pege på, at han tager det hele med. Ud fra sin opfattelse og sine motiver glemmer den højtærede minister ikke noget. For at undgå at indtægter undslipper beskatning i tilfælde af en skatteydernes død, foreslår han gennemført meget vidtgående bestemmelser i retning af at sikre, at enhver